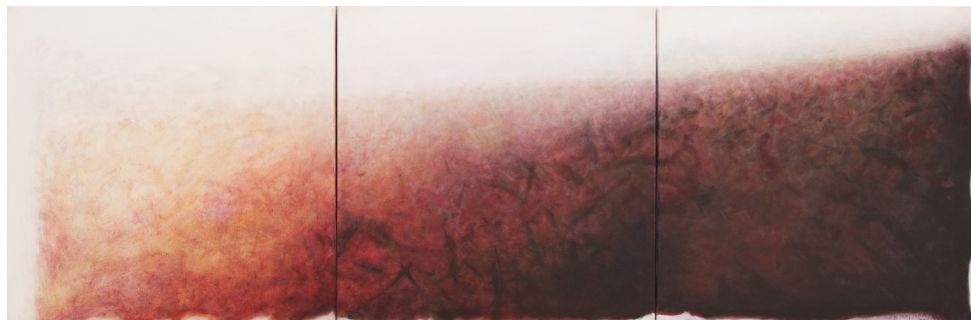
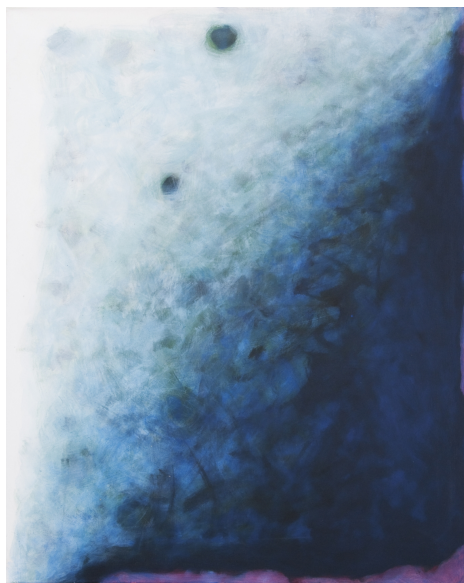

Profi večeru, 2010

Prostranost, 2005

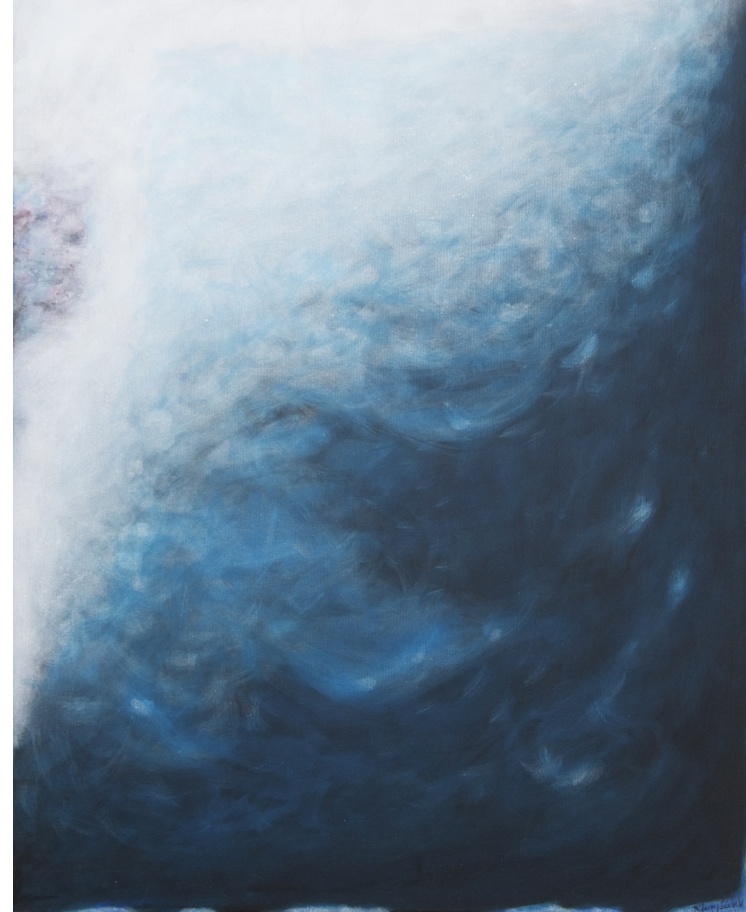

Globina vode, 2008

Življenjepisni podatki

Rodil se je leta 1944 v Števerjanu pri Gorici. Študiral je na Pedagoški fakulteti v Ljubljani in diplomiral na umetniški šoli v Gorici. Javnosti se je prvič predstavil leta 1962 v Trstu, do danes je imel več samostojnih in skupinskih razstav. Je član Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov. Živi in dela v Števerjanu v Italiji.

VLADIMIR KLANJŠČEK

Obzorja

Vljudno vabljeni na otvoritev razstave
v petek, 9. decembra 2011, ob 19.00
v galerijo Knjižnice Cirila Kosmača Tolmin.

Likovno ustvarjalnost Vladimira Klanjščka bo predstavila
umetnostna zgodovinarica Anamarija Stibilj Šajn.

Razstava bo na ogled do 5. januarja 2012.

KNJIŽNICA
CIRILA
KOSMAČA
TOLMIN

VLADIMIR KLANJŠČEK

Domača pokrajina, vpeta v spreminjanja letnih časov, pa tudi v tisti daljši časovni lok, razpet med preteklostjo in sedanjostjo, je večni agens likovnega snovanja Vladimira Klanjščka. Svet zunanjega je zanj inspirativen, a v procesu likovnega zapisovanja se njegova podoba razblinja in zastira. Stvarnost namreč zaživi kot subtilno zasnovan in z liriko prepojen pejsaž. V prostor pretanjenih barvnih odtenkov zazvenijo akordi, ki sugerirajo aluzije na skrajno reducirane in izčiščene krajinske značilnosti. Posamezne podobe stvarnega sveta, s svojo komaj sluteno prepoznavnostjo, utrinjajo na slikovnem polju in dajejo občutek, kot bi se barva zgostila v novo predstavnost in se na izjemno prefinjen, občuten način pojavila v slikarjevem likovnem pogledu, v njegovi zgodbi. Kot slutnja, kot iz jutranje meglice vzhajajoč spomin, kot arhaična ostalina pod večnanosno barvno kopreno palimpsestno učinkujočega slikovnega organizma. Kot privid elementarnosti, ki postane del mehkobe slikovnega odra, se na njej suvereno manifestira in se ponovno vanj potaplja.

Slikarjev svet je namreč na nenehnem potovanju med vizualnimi zaznavami in notranjimi občutji. Je na poti v avtorjeve duhovne dimenzije, v katerih niso pomembni elementi stvarnosti, ampak vzdušje. Tako postanejo nosilke razpoloženskih stanj barve, ki jih kot pajčolan nežno, prosojno, ubrano, večplastno ter z izjemno senzibiliteto razgrinja po slikovnem odru. Uglasi jih v čudovite kromatske simfonije, prelivajoče in presevajajoče, prehajajoče med (zemeljsko) površino in prostranstvo (dematerializirane) prostorske iluzije. Zračne celote so lucidno presvetljene in v eteričnosti luči biva tudi trenutno čustveno stanje tankočutnega likovnega interpreta.

V najnovejšem ustvarjalnem obdobju je vključevanje reminiscenc na vizualno prepoznavno stvarnost izrazitejše, pojavljajo se nove vsebine in sveži slogovni pristopi. V prostoru, kjer so bile forme predmetnega sveta komaj zaznavne, se sedaj pojavljajo mi(s)tične figure (Rusalke), ujele v dinamične kompozicije, v katerih živijo njihova gibka, plesoča telesa, s katerimi avtor zapušča značilno pomirjujoče vzdušje in gradi napete, diagonalno zasnovane notranje zgradbe, s katerimi slikovnemu prizorišču daje nov ritem in novo energijo ter ga vodi k dramatičnemu stopnjevanju. Tudi pri tovrstnih rešitvah je vzpostavljeno dogajanje tukaj in tam, saj figure iz avtorsko modificiranih, še vedno prepoznavnih teles, preko plamenastih form, izginjajo v neskončnost umirjenega prostora. Podobno je z njegovimi pticami, ki letijo v »prazno« prostranstvo. Te sicer z oddaljenostjo ne izgubljajo svoje prepoznavnosti, saj je avtorja že v »prvem planu« bolj kot forma zanimala živost dogajanja. Oblike so tako berljive predvsem na nivoju asociativnega. Čeprav je njegova jata na slikarskem platnu hipno zaustavljena, v svoji inertnosti vsebuje izrazit gibalni moment. In prav ta diktira in dominira celotnemu najnovejšemu Klanjščkovemu likovnemu raziskovanju.

Vzdušju primerno se spreminja tudi kolorit. Avtor namreč barvno harmonijo nadomešča z močnejšimi, temačnejšimi, ekspresivno naglašenimi vrednostmi, popeljanimi v odločne barvne konfrontacije.

Čeprav nam Vladimir Klanjšček govori o svetu zunanjega, o naravi, posredno tudi o človekovi vraščenosti v ta milje, pa njegovo slikarstvo predstavlja intimni likovni dnevnik z izrazitim sublimnim in meditativnim zvenom. Ta ni utišan niti v njegovih najnovejših delih.

Od lirične (abstraktne) pokrajine do ekspresivnega »izvijanja« figuralnega podobotvorja je vselej čutili odmikanje podob in avtorjevo umikanje v njegov notranji svet.

Jata, 2010

Rusalke, 2011